

Klein: Maatte jeg blot gjøre den ganske korte Bemærkning, at, naar det i det principale Forslag til § 26 hedder, at Landvæsenkommisfionerne o. s. v. erholde tillige hver 1 Rd. 48 ß. for hver halve Dag, en Forretning varer, en halv Dag beregnet til 4 Timer, saa benægtede den ærede Forslagsstiller ikke Rigtigheden af den Fortolkning, som den ærede Ordfører i saa Henseende opstillede, nemlig at der under Forretningens Varighed ogsaa skulde indbefattes den Tid, der hengik til Reisen til Stedet og til Hjemreisen fra samme. Hvis dette er Meningen, som jeg anseer det for at være, da Forslaget ellers vilde forekomme mig at være aabendbart ubilligt, skal jeg dog gjøre opmærksom paa, at saa kommer man ind i den slemme praktiske Vanskelighed, at Forretningens Varighed kan blive forskjellig for de forskjellige Landvæsenkommisfioner, efter som de have længere eller kortere Reiser at gjøre til Aastedet.

N. Jensen: Naar den sidste ærede Rigsdagsmand udhævede, at jeg ikke har benægtet den Fortolkning, som den ærede Ordfører gjorde gjældende angaaende Forretningens Varighed, saa skal jeg oplyse, at Grunden til, at jeg ikke fremsatte en saadan Benægtelse, er simpelthen den, at jeg anseer den aldeles overflødig; thi det er fornuftigtvis ikke min Benægtelse, der skal give denne Lov sin Fortolkning; den maa fortolkes ved Praxis paa den Maade, som man finder rettest og rimeligst efter Lovens Ord. Med Hensyn til hvad den ærede Ordfører bemærkede, hvilket jeg glemte at gjøre opmærksom paa, da jeg sidst havde Ordet, at Landvæsenkommisfionerne ikke erholde deres Diæter som et Bederlag for deres Arbejde og Aletighed, men som et Bederlag for deres Udgifter, skal jeg inostrænke mig til den Bemærkning, at denne Fortolkning af Diæter er mig saa uforstaaelig, at jeg aldeles ikke begriber, hvorleeds man kan komme til den.

Ordføreren: Det er dog vistnok en anerkjendt Betydning af Ordet Diæter, at derved forstaaes Fortæringsomkostninger, som tilstaaes lønede Embedsmænd, naar de reise, medens de ved Siden deraf have deres Gage. For-

saavidt det er yttret, at Landvæsenkommisfionerne væsentlig skulle rette deres Opmærksomhed paa at tilveiebringe Forlig, saa er det vel rigtigt; men jeg kan dog ikke vedskjende mig den Betragtning, der her flere Gange er kommen frem, at Landvæsenkommisfionerne i det Væsentlige kun skulde være Forligelseskommisfioner; det er et altfor stort og vidtløftigt Apparat for at forlige dem; der, naar de ville forliges, ville kunne finde Udveje dertil uden at tilkalde saadanne Mænd; det er virkelig Mænd, der skulle afgjøre vanskelige og indviklede Sager, og som ikke burde tilkaldes uden Nødvendighed. Derfor troer jeg heller ikke, at man skal stole paa, at saasnart disse Mænd kommer sammen, vil Forlig være tilveiebragt; thi netop det at tilveiebringe Forlig vil medtage længere Tid, og man vil let forlede Landvæsenkommisfionerne til at trække Forhandlingerne ud for at faae den Betaling af 3 Rd. daglig, som de ville faae, naar Forretningen med Tillæg af deres Reiser varer længere end 4 Timer.

Indenrigsministeren: Jeg skal med Hensyn til disse Punkter ganske henholde mig til, hvad den ærede Ordfører udtalte; jeg skal blot tillade mig at tilføie, at der synes at være saameget mindre Grund til at nægte Amtmændene Diæter, som det viser sig tydeligt af selve Lovudkastet, at det ikke er som Amtmænd, at de skulle forestaae disse Forretninger, da der ogsaa kan udnævnes andre Mænd hertil. Hvad det Forslag angaaer, at Diæterne for en halv Dag skulle nedsettes til det Halve, da maa jeg bemærke, at jeg har aldrig været ved en eneste Landvæsenkommisfions-Forretning, som ikke har været mere end 4 Timer; selv hvor der f. Ex. kun har været Spørgsmaal om en lille Forandring af et Bandleb, som endelig blev vedtaget ved Forlig, er der medgaaet meget mere end 4 Timer. I det Hele taget seer jeg ikke, at disse Diæter ere saa høit ansatte, at man egentlig kan gjøre nogen betydelig Nedsættelse deri.

Ordføreren: Jeg troer, at den høit ærede Minister har noget misforstaaet Forslaget af de 15 Medlemmer til § 26, men jeg vil